

Sygn. akt III AUz 103/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2018r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Antonina Grymel (spr.)
Sędziowie :	SSA Lena Jachimowska
	SSA Gabriela Pietrzyk - Cyrbus

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Z. R. ((...))

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wysokość świadczenia

w związku z zażaleniem organu rentowego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 8 listopada 2017r., sygn. akt X U 1334/17

postanawia: odrzucić zażalenie.

/-/SSA L. Jachimowska /-/SSA A. Grymel /-/SSA G. Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUz 103/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁰

§ 2 k.p.c. przekazał do rozpoznania organowi rentowemu zawarty w odwołaniu nowy wniosek ubezpieczonego (zgłoszony po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem) o odstąpienie od uchylecia decyzji z dnia 7 grudnia 2015r.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł organ rentowy.

Powołując się na zarzut naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. w związku z art. 114 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 1g ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez

przekazanie wniosku odwołującego o odstąpienie od uchylecia decyzji do rozpoznania, jako nowy wniosek, podczas gdy okoliczność ewentualnego istnienia podstaw do zmiany lub uchylecia decyzji wydanej na podstawie art. 114 winna być badana, jako jedna z przesłanek zastosowania powołanego przepisu w sytuacji, gdy ponowne ustalenie wysokości świadczenia nastąpiło na skutek jego błędu (art. 114 ust. 1 pkt 6), skarżący wniósł o uchylecie zaskarżonego postanowienia.

Powołując się na treść art. 114 ustawy emerytalnej w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 kwietnia 2017r., wskazał, iż zgodnie z jego ust. 1g organ rentowy odstępuje od uchylecia lub zmiany decyzji, z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 6, jeżeli uchylecie lub zmiana decyzji wiązałyby się z nadmiernym obciążeniem dla osoby zainteresowanej, ze względu na jej sytuację osobistą lub materialną, wiek, stan zdrowia lub inne szczególne okoliczności.

Tym samym, w ocenie organu rentowego uznać należy, iż okoliczność ewentualnego istnienia podstaw do zmiany lub uchylecia decyzji wydanej na podstawie art. 114 winna być badana, jako jedna z przesłanek zastosowania tegoż przepisu w sytuacji, gdy ponowne ustalenie wysokości świadczenia nastąpiło na skutek jego błędu. Tego rodzaju badania dokonał, nie znajdując jednak podstaw do odstąpienia od uchylecia decyzji, czemu dał wyraz wydając zaskarżoną decyzję z dnia 23 maja 2017r., uchylającą wcześniejszą decyzję z dnia 7 grudnia 2015r. o ponownym przeliczeniu emerytury.

Skarżący zwrócił nadto uwagę, iż takiego badania musiał dokonać również Sąd I instancji, oceniając w postępowaniu legalność zaskarżonej decyzji, w związku z czym brak podstaw do przekazania przedmiotowego wniosku jeszcze raz do rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Podjmując rozważania przypomnieć należy, iż stosownie do treści art. 370 k.p.c. (po myśli art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. znajdującego odpowiednie zastosowanie do postępowania toczącego się na skutek zażalenia) sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisane go terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji, po myśli art. 477¹⁰ § 2 k.p.c., przekazał organowi rentowemu do rozpoznania, zawarte w odwołaniu nowe żądanie ubezpieczonego, dotychczas nierozpoznane przez ten organ, dotyczące odstąpienia od uchylecia decyzji z dnia 7 grudnia 2015r.

Nie ulega wątpliwości, iż postanowienie o przekazaniu wniosku ubezpieczonego do rozpoznania organowi rentowemu w trybie art. 477¹⁰

§ 2 k.p.c. nie należy do kategorii postanowień kończących postępowanie w sprawie, jak też nie jest wymienione w katalogu postanowień zaskarżalnych w myśl art. 394 § 1 k.p.c., co mając na uwadze, Sąd Apelacyjny na mocy art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł o odrzuceniu zażalenia organu rentowego jako niedopuszczalnego.

/-/SSA L. Jachimowska /-/SSA A. Grymel /-/SSA G. Pietrzyk-Cyrbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia

MP